

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00460/2011-01

Дана: 26.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Р.Љ. са Златибора**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 26.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Р.Љ. са Златибора** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00708/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Р.Љ. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Ужицу, а пријаву за избор поднео је за Апелациони суду у Београду, Виши суд у Београду, Виши суд у Ужицу и Апелациони суд у Крагујевцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно

Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да његови резултати рада ничим не изазивају сумњу а што поткрепљује извештајима о раду. Указује да је у посматраном периоду решавао у просеку за 294% више предмета од прописане норме и то у првостепеним кривичним поступцима, а да је у истом периоду имао око 18% укинутих одлука, да застареле предмете није имао, а да му је у оквиру годишњих прегледа указивано да је квалитет његових одлука међу првима у Србији. Указује да је према годишњем распореду поступао или сам у првостепеној кривичној материји или је пак био задуживан претежним делом предмета. У погледу достојности никада није био изнет ниједан разлог, а камо ли покренут поступак пред Влеликим персоналним већем.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о његовој пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године, а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности у тренутку избора, па како се налазио на сталној судијској дужности и испуњава све критеријуме требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00708/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 636 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

Разлози за сумњу у стручност и оспособљеност формирану су на основу Записника о прегледу старих кривичних предмета Окружног суда у Ужицу број I Су.1/07-6 од 05.06.2007.године, Записника о прегледу старих кривичних – истражних предмета истог суда број I Су.4/09 од 17.06.2009.године, Записника о обављеном надзору од стране Министарства правде бр.021-05-50/09-02 од 09.06.2009.године и записницима о прегледу предмета од стране Врховног суда Србије за 2006. и 2007.годину.

У предмету К.32/03 који је примљен у суду дана 17.04.2003.године пресуда је објављена дана 14.05.2007.године а иста није била израђена до 05.06.2007.године.

У предмету К.70/04 предметом је задужен дана 29.11.2006.године а прва расправа је заказана за 03.05.2007.године, који није одржан, следећа заказана за 22.06.2007.године у којој је издата наредба за привођење окр.Б.Д. а у наредби је наведено „дозвољавам да окривљеног не приводите непосредно, већ да га у наведено време упутите пред суд ако процените да ће он поступити по вашем налогу“ што нигде у Законнику није прописано.

У предмету К.111/06 (раније 54/01) доноси одлуку дана 17.03.2004.године коју је по жалби укинуо Врховни суд Србије, а то решење је примљено у суду дана 06.04.2006.године. Прегледом је установљено да и после више од годину дана у предмету није поступано.

Прегледом предмета К.27/05 (раније К.61/00 и К.82/03) утврђено да је поступак вођен против једног окривљеног, да је пресудом од 22.02.2002.године окривљени ослобођен, да је пресуду Врховни суд по жалби укинуо, да је у поновљеном поступку окривљени оглашен кривим и осуђен, да је и та одлука по жалби укинута и достављена суду дана 10.02.2005.године, а да је први следећи главни претрес заказан након више од две године 23.04.2007.године.

Прегледом предмета К.21/02 утврђено је да је пресуда од 09.03.2004.године укинута решењем Врховног суда Србије, да је предмет достављен суду дана 02.03.2006.године. Предмет је заведен у К уписник тек у септембру 2006.године заједно са још неким предметима. Први главни претрес заказује за 16.11.2006.године и након више неодржаних претреса на претресу од 12.03.2007.године одлучено да се пресуда објави 16.03.2007.године. По изреци пресуде окривљени су кривична дела извршили у периоду 07.05.1997.године до 24.06.1998.године. Преглед је извршен дана 05.06.2007.године па је констатовано да записник о објављивању пресуде није улепљен, записник о већању и гласању се не налази у посебном омоту и запечаћен, није урађен писмени отправак пресуде па му је налаожено да хитно изради писмени отправак пресуде и због опасности наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

При наведеном Високи савет судства је нашао да Р.Љ. не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама у погледу достојности у вези члана 14

став 1 тачка 7 и 8 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Поднеском од 08.12.2010.године а након пријема одлуке ВСС од 14.06.2010.године изјављује да у целсоти остаје код поднете жалбе Уставном суду и наводе допуњује у следећем:

- Да је Правни факултет у Београду завршио за четири године са просечном оценом преко 8, да у првостепеној кривичној материји поступа преко 15 година и да је за судију Окружног суда у Ужицу изабран на основу својих резултата и позитивног мишљења о његовом раду;
- Поступајући у првостепеној кривичној материји судио је најтежа кривична дела, као што су убиства, разбојништва, силовања и друга, да су поједини ставови из таквих одлука објављивани у Билтену судске праксе Врховног суда Србије, наводи предмет И. ,К., Г.;
- Због остварених резултата 5 година је био председник кривичног одељења.
- Да ВСС није ценио резултате његовог рада у 2007.години.
- У вези предмета наведених у одлуци од 14.06.2010.године изјављује да је извршио увид у све наведене предмете сем К.109/06 обзиром да се исти налази по жалби;
- У погледу предмета **К.32/03** (окривљени М.и други) истиче да је тај предмет претходно био додељен у рад судији Р.С., који је више претреса заказивао али их није одржавао, а исти судија је претрес од 17.04.2006.године одложио на неодређено време. Након тога му је предмет додељен у рад, заказао претрес за 27.03.2007.године, па после издатих наредби за привођење окривљених објавио пресуду дана 14.05.2007.године, а на самој тој пресуди стоји и забелешка записничара о експедовању од 14.06.2007.године, која је касније и потврђена пресудом Врховног суда Србије. Сматра да кашњење од неколико дана у изради одлуке не представља грубу грешку у поступању, јер је чак и Министарство правде у својим обрасцима навело поред колоне до 30 дана и колону до 60 дана у изради одлуке, указује да је у претежном делу сав прилив додељиван њему у рад, а да је био и задуживан другим предметима, што указује на његову оптерећеност;
- У погледу предмета **К.70/04** (окривљени Б., указује да је оптужница подигнута дана 04.10.2004.године а да је предметом био задужен судија З.М.. Први претрес је тај судија одржао дана 13.10.2005.године, касније више пута заказивао претресе али их није одржавао. Крајем 2006.године по наредби председника суда му је додељен у рад. Не спори да је први претрес одржандана 30.05.2007.године, да је и издао наредбу са текстом као у побијаној одлуци, али је исто урадио из разлога вишегодишње праксе и његовог и других судова, а у конкретном предмету договор о оваквом поступању постигао је са командиром полицијске станице у Златибору, обзиром да је окривљени као разлоге његовог неодржавања наводио своје здравствено стање, па је овластио командира да изврши процену. И поред такве наредбе окривљени се појавио на претресу, а због изнетих разлога и наредио процену урачунљивости о чему је дат налаз дана 28.06.2007.године. Како на нови

претрес окривљени није дошао окривљеном је одредио притвор, а окривљени осуђен пресудом од 06.11.2007.године. пресуда је потврђена од стране Врховног суда Србије. Сматра да таква наредба није имала утицаја на брзину кривичног поступка и доношење пресуде, а да иако је предметом било задужено више судија, нико од њих га није окончао.

- Предмет **К.111/06** (окривљени П.) не спори чињеницу да је први следећи претрес након укидања заказао након годину дана али да ова околност не може бити довољна чињеница да се оцени да је нестручан и неспособљен а у околностима када је у току годину дана решавао два до три пута више предмета од броја који је од њега захтеван да реши.
- Предмет **К.109/06** у вези навода да након укидања и пријема у суду дана 02.03.2006.године заведен у К уписник у септембру месецу да он за то не може бити одговоран, јер то није било у његовој надлежности, већ у надлежности председника суда, шефа кривичне писарнице и запосленог уписничара, а указује да је такав уписничар тако поступио у више предмета па и у 2010.години када је због таквог поступања премештен на друго радно место. У вези навода да записник о главном претресу није био у списима залепљен, а записник о већању и гласању незапечаћен, истиче да се ради о веома сложеном предмету а да писмени отправак није био урађен у време прегледа услед сложености предмета, великог броја окривљених и великог броја дела. Касније је та пресуда укинута била само у осуђујућем делу а који се и односи на део који се тиче наведене опасности од застарелости, а у претежном делу пресуде – ослобађајућем пресуда је потврђена. Наводи да се поступак и данас води у том делу.
- Предмет **К.27/05** сматра да је злонамерно наведено да је он својим радњама утицао на ток поступка. Указује да је оптужница подигнута 2000.године да је он први пут пресудио и ослободио окривљене, али да је Врховни суд ту одлуку укинуо. Поступајући по примедбама донео је осуђујућу пресуду, па је та одлука укинута и та одлука запримљена у суду у фебруару 2005.године, те да је неспорно да је он следећу расправу заказао за 23.04.2007.године јер је био у недоумици услед супротних ставова Врховног суда, па је опет донео ослобађајућу пресуду која је 2007.године потврђена пресудом Врховног суда. Из изнетог сматра да протек временског периода није утицао на озбиљност и успешност поступања у предмету, а такође да издвајање једног или два предмета из масе више стотина предмета не представљају слику о његовој стручности и оспособљености.

Доставља доказе на наведене околности предлаже прибављање и увид у списе.

Поднеском од 01.07.2011.године предлаже да се као докази изведу увид у списе Вишег суда у Ужицу број К.32/03, К.79/04, К.111/06, К.27/05 и К.109/06.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за

оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 18.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Округног суда у Ужицу, увида у предмет, Записника о прегледу рада Округног суда у Ужицу од стране Врховног суда Србије у кривичној материји од 23.06.2007.године и од 10.07.2009.године, Записника о обављеном надзору у Округном суду у Ужицу број 021-05-50/09-02 од 09.06.2009.године извршеног од стране Министарства правде, Извештај Вишег суд у Ужицу број Су I-I-34/11 од 27.06.2011.године, навода и доказа поднетих од стране подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави подносилац приговора је на рочишту одржаном дана 18.07.2011.године се изјаснио о разлозима који су наведени у Одлуци првог састава Високог савета судства од 14.06.2010.године, у битноме остао код датих разлога, а посебно се изјаснио и о поступању у сваком од наведених предмета.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Округном суду у Ужицу, а према извештајима о раду остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета укупно у раду 140 од тога 1 стари, решено 119 од тога старих 10, 6 одлука израђених у року до 60 дана, 65 ожалбених 27 потврђених, 9 преиначених и 9 укинутих или 29,20%, просек одељења 30,5% (све укинуте одлуке су његове).

Кж предмета укупно у раду 37 решено 31.

Укупно остварење норме 331,07%.

2007.године

К предмета укупно у раду 142 од тога 8 старих решено 105 од тога 11 старих, 3 одлуке израђене у року до 60 дана, 53 ожалбених 28 потврђених, 14 преиначених и 11 укинутих или 20,75%, просек одељења 19,69% или 13 одлука.

Укупно остварење норме 239,53%.

2008.године

К предмета укупно у раду 157 од тога старих 6 укупно решено 135 од тога 13 старих све одлуке израђене у року до 30 дана 52 ожалбене одлуке 36 потврђено, 8 преиначено, 8 укинута 15,38%, просек одељења 20% или 16 одлука.

Укупно остварење нормe 294,26%.

На почетку посматраног периода пренетих 9 предмета од тога 1 стари, на крају преостало 22 предмета без старих.

Сходно извештају Вишег суда у Ужицу утврђено је да је подносилац приговора поступао у предмету Округног суда у Ужицу број **К.32/03** против окривљених М.З. из Земунa и М.З. из Барајева због кривичног дела преваре, даје оптужница запримљена у суду дана 17.04.2003.године, а да је предметом први пут задужен дана 01.08.2006.године. У предмету је сачињена белешка тадашњег председника суда број VIII Су 12/07 од 05.03.2007.године у којој се констатује да се у предмету не поступа почев од 05.12.2005.године због чега је неопходно да се у предмет одмах узме у рад, па је донета наредба дана 08.03.2007.године о заказивању главног претреса за 27.03.2007.године; такође издата је и наредба за привођење окривљених од 12.03.2007.године, а 17.04.2007.године о расписивању потернице за окривљеним М. З., као и ургенција од 24.04.2007.године. У прилогу извештаја достављене су наведене наредбе и ургенција. У Предмету донета пресуда дана 14.05.2007.године, а како је окривљеном суђено у одсуству, дозвољено је понављање кривичног поступка дана 25.01.2008.године па је и према овом окривљеном донета пресуда дана 17.03.2008.године.

К.70/04 окривљени Б.Д. из Златибора и М.М.из Чајетине због кривичног дела проневере и несавесног рада у привреди. Први пут задужен предметом 22.05.2006.године. У предмету издата наредба за привођење окривљеног Б. дана 30.05.2007.године, а 20.08.2007.године му и одредио притвор. Пресуда донета дана 09.11.2007.године. У прилогу достављене наредба, решење и пресуда.

К.27/05 против окривљеног М.Б. из Новог Београда због кривичног дела злоупотреба службеног положаја. Предметом први пут задужен у јануару 2002.године. У предмету донете пресуда К.61/00 дана 22.02.2002.године која је укинута решењем Врховног суда Србије од 22.10.2002.године, следећа пресуда К.81/03 од 17.06.2004.године која је укинута решењем Врховног суда Србије од 16.12.2004.године и пресуда број К.27/05 од 28.06.2007.године која је потврђена пресудом Врховног суда Србије од 25.10.2007.године и у прилогу се достављају наведене пресуде и решења.

К.109/06 кривични поступак против окривљених В.Д.из Златибора, Д. Р. из Ужица, К. к. из Чачка и Б.Д. из Златибора због кривичног дела злоупотреба службеног положаја оптужница примљена у суду дана 21.02.2002.године када је и задужен предметом. У предмету донета пресуда број К.21/02 од 09.03.2004.године, која је укинута решењем Врховног суда Србије од 22.06.2005.године, потом пресуда број К.109/06 од 16.03.2007.године која је укинута решењем Врховног суда Србије од 18.12.2007.године и пресуда број К.5/08 од 19.02.2008.године која је у једно делу укинута пресудом Врховног суда Србије од 02.07.2009.године и достављају се наведене пресуде као и копија К уписника за 2006.годину.

K.111/06 кривични поступак против окривљених П.З. из Прибоја, Р.Г. из Бијелог Поља, М.А. из Прибоја, Р.В. из Београда и П.Д. из Бачке Паланке због кривичног дела примање мита, давање мита и злоупотреба службеног положаја. Предметом је задужен дана 01.11.2001.године и прва пресуда је донета 27.03.2008г.године, која је укинута решењем Врховног суда Србије од 09.05.2009.године. Предмет сада носи број К.40/10 и налази се на решавању по жалби у Апелационом суду у Крагујевцу а на пресуду од 29.10.2010.године. Према стању у уписнику у периоду од 15.05.2002.године до 10.02.2004.године заказивано је више главних претреса, а следећи је заказан 29.10.2007.године.

Према извештају о извршеној контроли рада од стране Врховног суда Србије констатовано је да има већи број нерешених старих предмета, у извештају се наводе, а да има и предмета у којима уопште није поступано, да је председник суда дана 05.06.2007.године саставио записник и из којег се види да је у појединим предметима издавана и наредба, али и да поред тога у предметима није поступано. Поред тога је констатовани су и пропусти у појединим предметима.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Наиме, критеријум стручности у поступку преиспитивања се има одредити према члану 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је имао у свим годинама укинутих одлука изнад 15%, колико је прописано Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности за судију окружног суда у кривичној материји, а у две године и изнад просека одељења. Дакле у 2006.години 29,20%, а све укинуте одлуке су биле његове, али и проценат преиначених од 29,20%; у 2007.години 20,75%, просек одељења 19,69%, с тиме да је од укупно 13 укинутих одлука 11 чинило његове одлуке, али и преиначене од 26,41%; у 2008.години имао је 15,38%, просек одељења 20%, а преиначених 15,38%. Дакле узимајући у обзир ове статистичке податке подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а сам квалитет рада имаући у виду и проценат преиначених је још више незадовољавајући, јер просечно тек 50% чине потврђене одлуке. Закључак о испуњености критеријума стручности Високи савет судства није донео само на основу оваквих мерила, већ и уско везано за испуњеност критеријум оспособљености и разлога у оквиру тог критеријума.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступао, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Дакле из датих примера утврђено је да је подносилац приговора у већем броју предмета поступао неадекватно и неоспособљено, не примењивајући институте процесног права, чињеницом да је на непрописан начин покушавао да обезбеди присуство окривљених, а при том и издавајући наредбе које се могу оценити најблаже као чудне. Подносилац приговора при том у више предмета, је поступао у неразумно дугим роковима, од по више година, иако у раду није био оптерећен предметима, да би се исто могло правдати. Ово је доводило до одуговлачења поступка, па су поступци трајали неразумно дуго. Из неколико датих примера се да утврдити да подносилац приговора није показао савесност у раду у већем броју предмета, па је то морало да се и констатује у поступку надзора и контроле и тек тада подносилац приговора наставља да у предметима поступа, да није посказао свест о потреби проучавања предмета, али и доброг познавања материјалног и процесног права, па да је основан закључак да подносилац приговора не поседује довољан ниво оспособљености.

Посматрајући и испуњеност критеријума стручности и критеријума оспособљености у укупним резултатима рада, Високи савет судства је нашао да је био основан закључак првог састава Високог савета судства о неиспуњености критеријума.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и

оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС